

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De processu ad salutandam Virginem gloriosam. XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

*De processu ad salutandum Virginem gloriosam.**Isaia 44.*

I. **A**stitit regina à dextris tuis, in vestitu deaurato. Quamuis nullius sim meriti, sed multorum delictorum cōsciū mihi est tamen pergrandis fiducia, passio tua (Domine Iesu) & meritum gloriose virginis sanctæ MARIAE matris tuæ. De qua parumper cogitare nunc libet; & quæso, vt liceat. Quis enim ego sum, vt audeam propius accedere, nisi licentia prius postulata? Scio indignitatem meam, in eius singulari reuerentia non debere apparere, quam nimirū Angeli venerātur cum stupore, dicentes: *Qua est ista, qua ascendit de deserto mundi delicijs affluens paradisi?* Idcirco, ô prædulcissima Maria, nequaquā mihi conuenit, tuam gloriam & honorem, tuam pulchritudinem & magnificentiam considerare, quoniam terra sum & cinis; imò terra vilior & cinere; quia peccator sum, & ad omne malum procliuus. Tu autem celo celsior facta, mundum sub pedibus habes; & propter honorem filij tui, omni honore digna existis & reuerentia. At tamen ineffabilis pietas tua, quæ omnem cogitatum excedit, affectum meum ad te sæpe trahit & allicit; quia tu es vtique solamen desolatorum, & tu miseris peccatoribus libens subuenire consueuisti.

Cam. 3.

2. Ego quidem omnibus bonis consolationibus & confortationibus, & maximè gratia filij tui me egere sentio, nam meipsum nullatenus iuuare sufficio. Tu autem pijsissima mater, si meam paruitatem dignaris attendere, multis me potes subleuare auxilijs, atque vberioribus consolationibus inter pressuras refouere. Cum ergo aliqua pressura, vel tentatione fuerit circumuentus, citò mihi & sine trepidatione ad te est recurrendum; quia ibi pronior misericordia, vbi amplior redūdatur gratia. Quòd si fortè aliquando libet speculationi excelsæ gloriæ tuæ intendere, atque honorificè te ex intimo salutare, longè puriori me oportet corde procedere; nec sine superni luminis ductu, mihi expedit proficisci. Verè non est illi gloria, sed digna reddenda confusio, quisquis irreuerenter ad tuum præsumperit ostium accedere. Oportet autem accedentem, summa cum reuerentia & humilitate procedere; bona tamen spe sibi iuncta, quatenus tua miserante clementia, dignus sit admitti.

Salutationis Angelicæ energia.

3. Humiliter ergo ac reuerenter, deuotè & confidenter ad te procedo, Gabrielis portans in ore salutationem tibi suppliciter offerendam; quam & inclinato capite ob tui reuerentiam, & expansis manibus ob eminentem deuotionis affectum, latè præsentō; atque eandem centies millesies, & multo amplius ab omnibus

calc-

caelestibus spiritibus, pro me dici peto & exoro. Nā quid dignius & dulcius pro praesenti offeram, prorsus ignoro.

4. Auscultet nunc sancti nominis tui pius amator. Caelum gaudet, stupet omnis terra, cum dico: Ave Maria. Satan fugit, infernus contremiscit, cum dico: Ave Maria. Mundus vilescit, caro marefcit, cum dico: Ave Maria. Abscedit tristitia, venit nova laetitia, cum dico: Ave Maria. Torpor euanesceat, cor ex amore liquefcit, cum dico: Ave Maria. Crescit deuotio, oritur compunctio, spes proficit, augetur consolatio, cum dico: Ave Maria. Re-creatur animus, & in bono confortatur æger affectus, cum dico: Ave Maria. Siquidem tanta est suauitas huius benedictæ salutationis, vt humanis non possit explicari verbis; sed semper manet altior & profundior, quàm omnis creatura indagare sufficiat. Propterea iterum flecto humiliter genua mea ad te sanctissima virgo Maria, & dico: Ave Maria, gratia plena. Suscipe clementissima Domina mea, sancta Maria, hanc deuotissimam salutationem, & me in ea suscipe; vt aliquid habeam, quod tibi gratè placeat, quod mihi fiduciam ad te praestet, quod maiorem semper amorem accendat, ac in iugi deuotione tui venerandi nominis conseruet.

5. Vtinam ad satisfaciendum desiderio honorandi & salutandi te ex totis praecordiis meis, omnia membra mea modò verterentur in linguas, & linguæ in igneas voces; vt modum inuenirem glorificandi te Dei genitrix in æternum. Vtinam adhuc pro omnibus peccatis meis, quibus iram merui, & grauissimè filium tuum contristati, te quoque & omnem exercitum cæli sapissime inhonorauit & offendi, hanc suauissimam Gabriæ salutationem reddere valeam, tanquam sanctam & puram orationis hostiam, omnium commissorum meorum expiaticem. Vtinam quoque, cum nimis fragilis & labilis sit vita mea, pro vniuersis excessibus & negligentijs meis, pro omnibus etiam cogitationibus vanis, immundis, & peruersis, omnes beati spiritus & animæ iustorum, purissima deuotione & ardentissima deprecatione, dicant tibi, ô beatissima virgo Maria; ac centupliciter in honore tuo altissimam hanc salutationem replicet; qua Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, te primum per angelum suum statuit salutare; quatenus sic aliquo modo reperiam incensum dignum, in odorem suauitatis, qui nihil bonitatis & dignæ recompensationis in me reperio.

6. Sed & nunc in praesentia tua prostratus, & sincera deuotione inuitatus, atque totus in veneratione almissi nominis tui accensus, repraesento tibi laetitiam salutationis istius; quando Gabriel Archangelus à Deo missus, secretarium thalami tui est ingressus; & flexis reuerenter genibus, noua & inaudita à seculo sa-

Luca 1.

lutatione, tuam virginalem faciem honorauit, & dixit: *Aue gratia plena, Dominus tecum, &c.* Quam ego fidelium more, & aureo si possem ore, ex integro cupio perfoluere; atque vt mecum omnes creature pariter loquantur, ex intimis visceribus concupisco: *Aue Maria, gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Iesus Christus, Amen.*

Ibidem.

7. Hæc est salutatio Angelica, Spiritus sancti institutione formata, tuæ maximæ dignitati & sanctitati congrua. Hæc est oratio parua verbis, alta mysterijs; breuis sermone, lata virtute; super mel dulcis, & super aurum preciosa; ore cordis ingiter ruminanda, labijsque puris frequentissimè legenda ac repetenda. Nam verbis paucissimis contextitur, & in latissimum torrentem celestis suauitatis diffunditur. Sed væ fastidiosis, væ indeuotis & vagis oratoribus, aurea verba non ponderantibus, nec mellea pocula gustantibus; qui toties dicunt (*Aue MARIA*) sine attentione & reuerentia.

2. Cor. 12.

8. O dulcissima virgo Maria, custodi me à tam graui negligentia & desidia, & tribue veniam de transacta iam culpa. Ero amodo deuotior, feruentior, & attentior in dicendo, *Aue Maria*; siue in choro, siue in cella; siue in horto, siue in agro; aut quocumque locorum fuero. Et nunc post hæc quid petam à te, Domina mea charissima? Quid melius, quid uè utilius; & quid tam necessarium mihi indigno peccatori; nisi vt inueniam gratiam coram te, & dilectissimo filio tuo? Peto ergo gratiam Dei, te interueniente & impendente, quæ (teste angelo) apud Deum plenitudinem gratiæ inuenisti. Nulla charior petitiõ est, nec vlla re plus indigeo, quàm gratia & misericordia Dei. Sufficit mihi gratia Dei, cæteris non obtentis. Quid enim est omnis conatus meus sine illa? Quid item impossibile, ea assistente & iuuante? Habeo multas & diuersas animi ægrotudines, sed diuina gratia efficacissima medicina est contra omnes passionis: & si dignanter aduenerit, mitigabit vniuersas. Habeo quoque inopiam spiritualis sapientiæ & scientiæ, sed diuina gratia summa magistra est, & doctrix cælestis disciplinæ, quæ derepentè in cunctis necessarijs me sufficit instruere. Nam vltra necessarium aliquid petere, aut præter licitum aliquid velle scire, hæc ipsa gratia dissuadet; sed humiliari sub se, & contentari se, ipsa monet & docet. Hanc igitur mihi impetra gratiã, clemens Virgo *MARIA*; quæ tam nobilis est & preciosa, vt meritò aliud nihil desiderare debeam aut petere, quàm gratiam pro gratia.

CAPVT